

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

39. De Syndico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](#)

eurator, qui suscepit item, aut negotium demandatum, & tractare incepit, etiam invitus absolvere & exequi cogatur, nisi iustissimā causā se excusare possit. l. 8. § fin. l. 35. §. fin. ff. b. t. l. 5. §. 1. l. 8. §. 6. ff. Mandati. Hinc

29 Secundus effectus est, quod Procurator judicialis teneatur à sententia interlocutoria appellare, eamque appellationem prosequi, cum tunc necdum substantia finita sit; à sententia definitiva autem non teneatur appellare, sed vel appellare, vel domino ante elapsum decendum sententiam latam denuntiare: alijs obligabitur Dōmino actione mandati ad interesse, licet appellationem prosequi non cogatur c. 14. & ibi Interpp. b. t. l. 17. C. Eod. nisi esset constitutus generaliter ad omnes causas, tam præsentes, quam futuras. Panorm. in d. c. 14. n. 13.

30 Tertius est, quod Procurator judicialis post litis contestationem fiat Dominus litis, & omnia agere bonâ fide possit, quæ Dominus facere posset, l. 22. & 23. C. b. t. Unde ipse ad omnes actus vocari debet, non Dominus. Mynsing. cent. 2. observ. 44. Ipse quoque sententiam excipit, saltem de Jure communi loquendo. l. 1. C. de sentent. & interlocut. Quamvis teste Gail. 1. observ. 11. n. 2. & 3. de consuetudine & praxi Cameræ sententiae non amplius in Procuratorem, sed in principali ferantur, exceptis causis famosis.

31 Quartus est, quod Procuratoris factū Domino prospicit & noceat l. 46. §. 4. ff. b. t. l. 10. C. Eod. quia ab eo gestum quasi à Domino gestum habetur, quatenus mandati fines non excessit, non etiam, si quid extra fines mandati gerat. l. 27. pr. l. 49. ff. b. t. & ibi Zoël. n. 18. & seq. quem vide.

32 Quintus denique effectus est actio mandati directa, & contraria, quæ ex obligatione inter Dominum & Procuratorem contractâ proficitur. Directa datur Domino mandanti, ejusque hæredi, contra Procuratorem & ejus

hæredem ad consequendū id, quod illis interest ratione mandati negotii, aut litis negligētæ, vel non exactissimè administrata. l. 13. & 21. C. Mandati. Contraria datur Procuratori & ejus hæredi contra Dominum, & ejus hæredem ad consequendū id, quod ex causa mandati bona fide præstigit, & impedit. l. 46. §. 5. & 6. ff. b. t. & ad resarcienda damnatio, vel culpâ etiam levissimâ mandantis dei. l. 61. ff. de furtis. junctâ l. 5. §. 2. ff. comodato.

TITULUS XXXIX,

De Syndico.

SUMMARIA.

1. Quid sit Syndicus?
2. Syndicus a quo constituitur. 3. Et quis, ac quid constitui possit?
4. In quibus causis, quomodo, & ob quem finis institutus abeat?
5. Que est potest, as Syndic?
6. Quomodo differat Syndicus a Procuratore, & Administratore, & Economo universitatis?
7. Qualiter finitatur officium Syndici, & an solida bas rebuscare possit?

Tertiō inter personas, quæ alienas causas suscipiunt, est Syndicus.

§. I.

Definitur Syndicus, quod sit Procurator qui communī mandato causas & lites Universitatis prosequitur, & administrat. Colliguntur ex l. 1. §. 1. ff. Quod cujusque universitatis.

§. II.

Causa efficiens est commune mandatum Universitatis, quo Syndicus constituitur. Intelligitur autem hic nomine Universitas omnis communitas unum moraliter corporis constituens, v. g. Civitas. Monasterium, Collegium Clericorum, Studiosorum, Civium, vel Opificum. Conlensus constituti non exigitur: quia officium Syndici est publicum, adeoque etiam invitatis imponi potest. arg. 1. ff. de Musarib. & honorib.

Quares I. Utrum omnes de communitate concurrere debeant in constitutione syndici? ¶ omnes quidem de communitate, qui jus suffragii habent, convocandos esse, arg. c. quod omnes tangit. 29. de R. F. in 6. Si tamen aliqui vocati se absentent, de Jure communi posse praesentes Syndicum constituere, modo duæ partes ex tribus de universitate sint praesentes, & major pars praesentium contentiat. l. 3. & 4. ff. *Quod cujusque universit. nom. junctâ l. 19. ff. Ad municipal. & c. i. de his, qua fiunt à maiore parte Capit.* Verum de consuetudine in numerosis praesertim communitatibus, tantum precipui quidam convenient. v. g. Senatus Civitatis; immo alicubi etiam Princeps, vel alius jus constituendi Syndicum speciali jure sibi vendicat; ut ita hujus questionis decisio ex diversis locorum consuetudinibus & particulis statutis defumenda sit. P. Engl b. t. n. 4.

Quares II. an universitas, cuius Majores, Rectores, vel jurati excommunicati sunt, ad agendum syndicum, vel procuratorem constituer possit? & breviter, quod hoc nomine Universitatis possint reliqui de Universitate, qui non sunt excommunicati; modo in literis procuratoriis non exprimantur ipsi excommunicati, neque etiam iporum auctoritate Procuratoris constitutio fiat, per text. in fin. de Procuratorib. Dixi autem notanter: ad agendum: quia in constitutione procuratoris ad defendendum etiam excommunicatos concurrere posse, manifestum est ex c. 7. de Judiciis.

Quares III. Quis, ac qualis ab Universitate Syndicus constituendus sit? & constitui posse fermè omnem, qui postulare, aut procuratorem agere potest. Neque refert, an sit de universitate, à qua Syndicus deputatur, an extraneus. Pirrhing. b. t. n. 4. In Monasteriis tamen potius extraneus est accipiens, quam Religiosus, quem à fori strepitu abstinere, & à Divinis non avocari convenit. c. nn. b. t.

Quod si tamen extraneus satis idoneus haberi nequeat, vel alias notabile aliquod damnum, vel periculum Monasterio immineret, nil obstat, quin, sicut alii Clerici suarum Ecclesiærum, ita etiam Religiosi cum licentia sui Abbatis Syndici Monasterii constituantur, arg. c. Monachi. 35. causa 16. q. 1. Panormit. in d. c. un. n. 4. Planè in particulari aliqua causa actorem, vel procuratorem cum licentia Abbatis absolute deputari posse Religiosum, aperte deciditur in Clem. 3. de Procuratorib.

§. III.

Objectum Syndici sunt causæ Universitatis, præsentes & futuræ, tam civiles, quam criminales: et si enim in criminalibus universim procurator non admittatur, juxta l. 1. ff. *An per alium causæ appell. reddi posse.* Universitas tamen, cum ipsa ut privatus accusator & reus in judicio comparere nequeat, per Syndicum rectè etiam in criminalibus defenditur, agitque. arg. l. 27. §. fin. ff. de Peculio & l. 5. §. 7. ff. *Judicatum solvi.*

§. IV.

Forma spectatur in mandato & decreto universitatis, quo Syndicus constituitur, & in instrumento syndicatu, quod secundum Speculatorum b. t. continere debet, quis syndicum constituat: quis constitutus: ad quas causas & lites, contra quos, denique quo modo & quare constitutus sit. Illum autem necessarium non est, ut in eo subscriptantur uomina singulorum consentientium, præsertim in numeroia universitate, sed sufficit, si de legitimo universitatis consensu mentio fiat, & ipsum instrumentum ejusdem sigillo munatur. Pirrhing. b. t. n. 2. Panormit. add. c. un. b. t. n. 9.

§. V.

Finit, ob quem Syndicus constituitur, est necessitas, & utilitas, tum universitatis, tum etiam eorum, quibus lis cum eadem intercedit, quoniam Universitas neque agere, neque utiliter

C. 2

liter

liter conveniri potest, nisi communni nomine pro se aliquam personam, seu Syndicūm constituat. l. I. §. 1. ff. Quod cuiusq; univers. nom.
§. VI.

5 *Effectus est* I. quòd Syndicus accepto instrumento syndicatus obtineat parem potestatem, quam Procurator. l. item 6. §. fin. ff. Quod cuiusq; univers. nom. imò omnia expedire possit, quæ alias speciale mandatum exigent: quia censetur constitutus cum libera, & ampla potestate, et si id in instrumento non fuisse expressum. Gail. l. 2. observ. 72. n. 11.

+ Alter effectus est, quòd Syndicus non tenetur cavere de rato, nisi probabiliter dubitetur de mandato. d. l. item 6. §. fin. nec cogatur satis dare, judicatum solvi; cum publicâ authoritate constitutus sit, sicut Tutor, ut notat Gloss. in d. l. item 6. V. rata.

§. VII.

6 *Affinis* Syndico est Procurator, Universitatis actor, Administrator, & Oeconomus. Dif- fert tamen ab his: à Procuratore, quòd hic causas privatorum, Syndicus verò Universitatis prosequatur; ab Actore, quòd & hic quidem ab universitate, sed non nisi ad causam, vel causas præsentes tantum, Syndicus verò tam ad præsentes, quam futuras ab eadem detur; ab Administratore, quòd hic præsit pecuniae, curamque rerum, ac negotiorum extrajudicium demandatam habeat, syndicus verò in litibus persequendis occupetur; denique ab Oecono mo, quòd hic sit dispensator Ecclesiæ, cui adminilratio rerum Ecclesiasticarum, spiritualium & temporalium committitur; ut consequenter laicus esse nequeat, arg. c. judi- ciatum 35. dist. 89. & c. in nova. 22. causa 16. q. 7. quod Syndico non competit, potest que laicus esse syndicus in causis etiam spiritualibus, quia non exercet munus propriè spi- rituale juxta c. 1. de Procuratorib. in 6.

§. VIII.

7 *Contraria* sunt modi, quibus Officium syn-

dici finitur. Finitur autem iisdem fermè modis, quibus officium Procuratoris. d. l. item 6. in fine ff. Quod cujusque univers. nom. nū quòd morte constituentum non cesset, eo quòd communitas semper permanere con- featur, per l. 7. §. 2. ff. Eod.

Dubium connexum est, an solus Abbas syndicum cum consensu Capituli constitutum revocare possit? Affirmo cum Panorm. h. 1. n. 6. quia Prælatus Ecclesiasticus etiam habens syndicum solus potest agere causas Monasterii; cùm eidem per electionem plena administratio sit tributa. c. edocebit. 21. Rescript. Neque obstat, quòd cum consen- su Capituli fuerit constitutus, & consensu iste, si noa de consuetudine, saltem de Jure communi videatur necessarius ad constitu- dum syndicum. Siquidem diversa ratio est in constitutione, & revocatione syndici: nam in constitutione agitur de particulari & proximo Capituli præjudicio, cùm in certis causis syndicus ei nocere, illudque obligare possit; at verò per revocationem nullum vertice Capituli præ judicium, eò quòd Abbas syndicum habere non teneatur, ut dictum, sed possit per se omnia administrare, & in actionem assumere.

TITULUS XL.

De his, quæ vi, metusve causâ fiunt.

SUMMARIA.

1. Metus definitio.
 2. 3. Et divisio.
 4. Conditions metus gravis,
 5. Et seqq. Quid metus operetur?
- V Idimus de Pactis, Transactionibus, & Mandatis procuratorum, quæ sponte agimus; nunc videamus de iis, quæ vi, metusve causâ fiunt.

§. I.

Definitur Metus juxta Ulp. in l. I. ff. Quod